

Dette Andragende fremkommer i Følelsen af den Aar efter Aar voksende Afstand mellem vore fra Universitets- og Hospitalsaarene medbragte Kundskaber og det ved Videnskabens fremadskridende Udvikling vundne, en Udvikling, som vi ganske vist saavel ved Bøger, Tidsskrifter m. m. som gennem vore Erfaringer ved den daglige Udøvelse af vor Gerning efter Evne stræbe at følge, men som dog lader os føle en stedse stigende Trang til gennem bestemt planlagte Foredragsrækker, Forevisninger m. m. at erholde saavel et mere indgaaende Kendskab til Enkelthederne som et større Overblik i det hele og et derpaa beroende sikrere Omdømme i mange Forhold, hvor vor Erklæring ønskes, eller hvor vi ifølge vor Stilling og paa Embedsvegne selv skulle give Stødet til Fremskridt.

Medens der i vor Gerning som Fattiglæger ikke stilles Krav til os ud over den almindelige Læges Viden og Erfaring, have vi Embedslæger tillige en særlig ansvarfuld Virksomhed som Retslæger og som tilsynshavende med den offentlige Sundhedspleje, og netop paa disse Omraader: *Medicina forensis* — herunder navnlig Psychiatrien — og Hygieine har Udviklingen medført Dannelsen af omfattende og særskilte Videnskaber, med hvis Fremskridt vi ikke komme i en saadan daglig Berrøring som med den almindelige Lægegernings, og i hvilke vi, der ønske at gøre bedst mulig Fyldest i de os betroede Embeder, alvorligt savne en mere levende Belæring end den, der kan opnaas gennem Læsning alene.

De Fortsættelses-Kursus, der ønskes, ere i Hovedtrækkene saadanne som Professor C. J. Salomonsen alt i 1895 foreslog oprettede, og som forelaa paa Finanslovforslaget for 1896 uden dog den Gang at naa at blive bevilgede. Siden den Tid er Trangen til slige Kursus snarest vokset. Vel blev der den Gang indvendt mod Forslaget, at det kunde foregribe og vilde virke forstyrrende ind paa den endelige Ordning — Medicinalreformen —, som dog maatte være ved Lejlighed forestaaende, men dels synes denne endelige Ordning endnu at være ret fjern, dels ville de Undervisningskræfter og Apparater, som udfordres til de her omhandlede Kursus, vel ogsaa være anvendelige, ja, vel endog nødvendige under en fremtidig Ordning af Embedslægevæsenet. I Erkendelse heraf har Distriktslægeforeningen ment ikke at burde vente med at fremkomme med denne fornyede Henvendelse om — som midlertidig Foranstaltning — Oprettelsen af saadanne Fortsættelses-Kursus, hvoraf allerede de nuværende Distriktslæger til Samfundets Gavn kunde drage Nytte, og hvorved den Trang, vi i Øjeblikket føle, kunde afhjælpes uden Afventning af en fremtidig Ordning, som dog ikke i mindste Maade vilde berøres forstyrrende ved denne Foranstaltning, der vel endogsaa kunde faa Betydning ved at give Erfaring med Hensyn til Tilrettelæggelsen af Undervisningen til eventuel Fysikat-Eksamen i Fremtiden.

Der gives jo i forskellige andre Fag disses Dyrkere Lejlighed til at udvide og befæste deres Kundskaber ved Fortsættelses-Kursus paa Statens Bekostning. Naar Landets Distriktslæger have ment ogsaa at kunne komme i Betragtning i saa Henseende, støttes dette paa, at de faste Lønninger ere saa smaa og de med Embederne forbundne visse Indtægter saa nødtørftige, at de ikke kunne bære Omkostningerne ved saadanne Kursus, og at vi søge disse Kursus for at kunne yde det bedst mulige og mest tilfredsstillende Arbejde i Statens Tjeneste.

(Underskrifter).

Fra Justitsministeriet foreligger Afslag paa et dertil indsendt Andragende.
2 Bilag medfølge.

Udvalget gør ikke Indstilling.

105. Fra Gaardejer *P. Søgaard* af Sminge om Erstatning for Tab forvoldt ved Lov af 7. April 1900 om Fiskeri i Randers Fjord og Gudenaas m. fl. Vande. (Indbragt den 21. Januar 1904 af Folketingsmanden for Ribe Amts 3die Valgkreds, *Jens Busk*).

Da Andrageren for 6--7 Aar siden købte sin nuværende Ejendom ved Sminge Søes sydlige Bred, blev der fra hans Side taget et ikke uvæsentligt Hensyn til det